

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕРАПЕВТИЧНИХ ВПРАВ ДЛЯ ОСІБ ПРАЦЕЗДАТНОГО ВІКУ З НАБУТИМИ ВАДАМИ СЕРЦЯ

Демиденко Юлія Леонідівна, магістрантка

Херсонський державний університет

Херсон, Україна

Анотація. Захворювання серцево-судинної системи посідають перше місце серед хвороб ХХІ століття та охоплюють широке коло людей різного віку. Кардіологічні захворювання супроводжують сучасний спосіб життя та призводять до інвалідності й смертності. Актуальними проблемами сучасної фізичної та реабілітаційної медицини є саме серцево-судинні захворювання.

Ключові слова: кардіологічні захворювання, набуті вади серця, фізичні вправи, комплексна терапія, кардіореабілітація, фізична терапія.

Набуті вади серця складають 20-25% всіх захворювань серцево-судинної системи та 0,5-1,0% серед населення України. За частотою виникнення очолюють одне з перших місць після артеріальної гіпертензії та ішемічної хвороби серця. Вади серця лікують переважно консервативними методами. Проте з кожним роком все більше застосовують оперативне лікування, яке показано в 25% [1].

В лікуванні вад серця застосовують комплексну терапію в поєднанні оперативного лікування з фізичними вправами, які являються складовою частиною комплексного відновного лікування.

Для захворювань серцево-судинної системи, як і для набутих вад серця, характерний хронічний перебіг з прогресуючим погіршенням стану хворого. Саме тому застосування відновного лікування у кардіології носить системний і комплексний характер та має місце практично на кожному етапі лікування та профілактики рецидивів. Терапевтичні вправи залишаються головним засобом фізичної терапії при серцево-судинних захворюваннях і розглядаються як основний компонент кардіореабілітації. Поняття кардіореабілітації неодноразово розглядали та доповнювали фахові асоціації США та Європи з 1994 до 2017 року. Остання версія визначення представляє кардіореабілітацію як «координовану сукупність заходів, необхідних для сприятливого впливу на основні причини серцево-судинних захворювань, а також для забезпечення найкращих фізичних, психічних та соціальних умов, що дозволять пацієнтам власними зусиллями зберегти або відновити оптимальне функціонування в суспільстві та змінити спосіб життя для уповільнення або сприяння регресу захворювання» [4].

Після встановлення діагнозу і обстеження в кабінеті ЛФК, в залежності від результату функціональних проб, загального самопочуття і ступеня порушення кровообігу необхідно підбирати вправи статичного і динамічного характеру у вигляді дихальних вправ і вправ для дрібних середніх м'язових груп з частими перервами на відпочинок. При задовільному стані пацієнтів і відсутності порушень кровообігу комплекси вправ складають для всіх м'язових груп з повною амплітудою рухів. Вправи на тренування дихання поєднують з

динамічними вправами [3].

Висновки. На сьогоднішній день в Україні запроваджена програма заходів, на меті якої створення комплексної системи терапії, реабілітації, профілактики хворих з серцево-судинними порушеннями. Необхідне вдосконалення реабілітаційних відділень й наповнення їх відповідними засобами соціальної, медичної й економічної ефективності.

Отже, терапевтичні вправи в кардіології при набутих вадах серця спрямовані на активізацію обміну речовин, поліпшення механізмів нервово-гуморальної регуляції обмінних процесів, підвищення функціональних можливостей серцево-судинної системи. Зміст методики відновного лікування в кардіореабілітації залежить від багатьох факторів, це характеру патологічних змін, стадії захворювання, ступеня недостатності кровообігу, стану кровопостачання. При поліпшенні стану хворого терапевтичні вправи використовуються в комплексі реабілітаційних заходів для відновлення працездатності. Після закінчення відновного лікування і при хронічних захворюваннях фізичну терапію застосовують з метою підтримки результату лікування, поліпшення кровообігу і стимуляції функції інших органів і систем.

Список використаної літератури:

1. Вади серця. Інфекційний ендокардит. Перикардити. Модуль 2. Ч. 4 : навчальний посібник до практичних занять з внутрішньої медицини для студентів 5 курсу медичних факультетів / В.А. Візір, І.Б. Приходько, А.С. Садовов, І.В. Заїка, О. В. Насоненко. – Запоріжжя : ЗДМУ, 2019.
2. Клініко-фізіологічне обґрунтування використання засобів фізичної терапії в кардіології. Атаманчук Л., Кравчук О., Бекас О.
3. О. В. Гузій, М. Я. Лозюк. Застосування засобів фізичної реабілітації у відновленні осіб з набутими мітральними вадами.
4. Шумаков В.О., Малиновська І.Е., Бабій Л.М., Терещенко Н.М. Реабілітація пацієнтів із серцево-судинними захворюваннями: історичні віхи, сучасні підходи, місце в клінічній практиці та виклики. Український кардіологічний журнал. Т. 26. №4. 2019.

